

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ ἐν Λονδίῳ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Βράϊλας ἐμιλήσας ἐν τῷ ἐπὶ τῇ 25ῃ Μαρτίου συμποσίῳ τῶν ἐν τῇ μεγαλόπολει ἐκείνῃ Ἑλλήνων, εἶπεν, ἀφοῦ προηγουμένως εὐφημοτάτην ἐποιήσατο μνηΐαν τοῦ Κουμουندούρου, τὰ ἑξῆς : « Ἐπετύχομεν αὐξήσιν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ἀνευ οὐδεμιᾶς θυσίας· οὕτω δὲ ἐπῆλθεν ἡ ἀναγνώρισις τοῦ δικαίου καὶ ὁ ἠθρίαμβος τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἀνευ πολέμου. Τοῦτο δ' ἔστι μοναδικὸν παράδειγμα ἐν τῇ ἱστορίᾳ ».

Λέγεται λοιπὸν τώρα . . . καὶ τί δὲν λέγεται ;

Λέγεται, ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς ἐζήτησε τὴν ἄμεσον παύσιν τοῦ κ. Βράϊλα, καὶ ὅτι μάλιστα ἐπιμένει μέχρι παρατήσεως. . . ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου, θὰ ὑπεθέσατε, ὄχι, τέτοια χωρατὰ δὲν στέκουν εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλὰ, ὡς οἱ λέγοντες ἐπεξηγοῦσιν, ἀπὸ τῆς προτάσεώς του, ἂν αὕτη δὲν ἐγκριθῇ ἢ προκαλέσῃ ἄνωθεν βαρεῖας ἐπιτιμήσεις.

Λέγεται, ὅτι διάδοχος τοῦ κ. Βράϊλα προταίνεται ὁ ἀνάδοχος καὶ πελεκητὴς τῆς προτάσεως τοῦ κ. Φιλαρέτου περὶ μομφῆς τῆς κυβερνήσεως Κουμουندούρου, ὁ εἰς τῶν διακεκρμένων φίλων τοῦ κόμματος, κατὰ Τρικούπην, κ. Δραγούμης. Ὁρθόν. Πῶς ἄλλως θὰ ἀνεστηλοῦτο ἐν Λονδίῳ τοῦλάχιστον, ἀφοῦ ἐν Ἑλλάδι κατέπεσεν, ἡ ἀρειμάνιος ἐκείνη ὅσον συντετὴ πολιτικῆ τῆς συγχρόνου ἐγνήσεως μιᾶς συνθήκης καὶ στιγματίσεως αὐτῆς ;

Λέγεται, ὅτι ὁ εὐκλεῶς διέπων σήμερον τὰ ἑξωτερικὰ ἡμῶν πράγματα κ. Κοντόσταυλος ἔγινεν ἐκτὸς ἑαυτοῦ, ἀμα ἀνέγνωσε τὴν ἐμιλίαν τοῦ κ. Βράϊλα ὑποψυθιρίζεται συγχρόνως, ὅτι ἐὰν τῷ χαρισθῇ ἡ παύσις αὐτοῦ, ὑπόσχεται νὰ διορίσῃ πρέσβυν ἐν Λονδίῳ, τίνα νομίζετε ; τὸν κ. Σκουλούδη, καὶ μάλιστα ἔμμισθον.

Λέγεται ἀκόμη, ὅτι ἕνας ἕκαστος πάντες οἱ ψηφίσαντες τὴν μομφὴν βουλευταὶ ἔστειλαν μὲ τὸ χροσινὸν ταχυδρομεῖον ταῖς κάρταις τῶν εἰς τὸν κ. Βράϊλαν, ζητοῦντες ἰκανοποίησιν. Ὁ δυστυχὴς Βράϊλας !

Νὰ τὰ πιστεύσωμεν ὅλα αὐτὰ ; Καὶ διατί ὄχι ; Καὶ τί δὲν εἶδομεν ἕως τώρα παράδοξον καὶ ἀπίστευτον !

Σήμερον τὴν πρωΐαν ἀνεχώρησεν εἰς Καλάμας ὁ κ. Σπυρίδων Κουμουندούρος μετὰ πολλῶν φίλων του, ὑπὲρ τοῦς ἑκατὸν περίπου, ναυλωθέντος ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτέρου ἀτμοπλοίου. Φέρει ὡς γνωστὸν, τὴν καρδίαν τοῦ μεγαθύμου πατρὸς του, ἀποδίδων αὐτὴν εἰς τὴν λατρείαν τῶν Μεσσηνίων. Πρωτοφανὴς καὶ λαμπρὰ ὑποδοχὴ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα προμηνύεται.

Ἔνεκα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ὁ κ. Αὐγερινὸς ὑποτίθεται ὅτι θ' ἀκολουθήσῃ τὸν Τρικούπην.

Κατὰ τὸν ἐκ Κων)λεως ἀνταποκριτὴν τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου, ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας μᾶς ἔρχεται ἐδῶ, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Ἄς σημειωθῇ καὶ αὐτό . . . στὰ πρακτικὰ.

Καὶ ἐνῶ ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας μεταβαίνει εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐνῶ χάρις εἰς τὸν Κλέωνα Ραγκαβῆν—διὰ νὰ δεχθῶμεν αὐτὴν τὴν ἔκδοσιν—θὰ ἔλθῃ καὶ ἐδῶ, ὁ ἐξαρχὸς τῶν Βουλγάρων στρώνεται εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ τὴν Σύνοδόν του καὶ κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ζητεῖ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τὸ δικαίωμα τῆς ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησιαστικο-θρησκευτικαῖς ὑποθέσεσι τῆς Μακεδονίας, ὕπου πλεονάζει τὸ βουλγαρικὸν στοιχεῖον ! !

Τὸ ἀνάκτορον, ὅπου κατώκησεν ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας, κεῖται εἰς τὴν μαγικωτέραν θέσιν τῶν Γλυκῶν Ὑδά-

των ἐπὶ τῆς ἀσιατικῆς κοιλάδος, ὅπου ἐκάστην Παρασκευὴν τρέχουν σμήνη πολυχρόμων χανουμισῶν καὶ ταβλοφόρων πωλητῶν, ἀπλουμένον εἰς τὰ πράσινα ἐκεῖνα λειβάδια, ἐν ᾗ περακάτω σφριγῶντες ἵπποι βόσκουσι εἰς τὰ λεγόμενα τσαίρια, ἀμαζαὶ δὲ σουλτανισῶν καὶ πασαδισῶν πηγαίνονται καὶ βοῇ καὶ ἀλαλαγμὸς καὶ παρέες καὶ ἑβραῖοι ταχυδακτυλοῦργοι καὶ κατσιβέλαι τραγουδοῦσαι καὶ κασιβέλαι βλέπουσαι τὴν τύχην μὲ κόκκινα καὶ κίτρινα καὶ κυανὰ φορέματα καὶ καφενεδάκια αὐτοσχέδια καὶ Εὐρωπαῖοι καὶ Εὐρωπαϊαὶ ἀπὸ τὸ Σπαυροδρόμι, καὶ γριζέται καὶ ἱππύεται ἀπὸ ρυτῆρος, καὶ ἔπειτα λεμβοδρομαί διὰ τοῦ Κριατχανὲ καὶ ἄσπρα καὶ κιθάρα. Τὸ ἀνάκτορον κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνος ἀρχιτέκτονος Κωστή Κάλφα ἐπὶ τοῦ Σουλτάν Μεδζιτ, ὅλης τῆς ἐπιπλώσεως κομισθείσης ἐκ Παρισίων. Ἦτο τὸ εὐνοούμενον παλάτι τοῦ Σουλτάν Μεδζιτ, διότι αὐτὰ τὰ λεγόμενα Γλυκέα ὕδατα εἶναι αἱ Βερσαλλίαι τῆς Κων)πόλεως. Εἰς αὐτὸ τὸ ἀνάκτορον ἐφιλοξενήθη καὶ ἡγεμῶν τῆς τότε Μολδοβλαχίας Κούζας.

Ὡστε, κύριε Στεφανόπουλε, ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας φημι πικράτετε τὰ τηλεγραφήματά σας! Καλὴ δουλειὰ αὐτή. Περὶ τὰς 9 π. μ. τῆς χθὲς ἐλάβομεν τὸν «Ἀνατολικὸν Μηνύτωρα» τῆς Κωνσταντινουπόλεως, περιέχοντα μίαν στήλην διὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, καὶ τὴν 12ην ἐσεῖς διενέμετε τὸ τηλεγράφημα τὸ ἀγγέλλον ἐν ὀλιγωτέροις τὰ ἴδια τοῦ «Μηνύτωρος.» Πολὺ καλὴ δουλειὰ αὐτή. Τώρα ἐννοοῦμεν διατὶ τόσον φθηνὰ γίνεται κίνεσι συνδρομητῆς εἰς τὰ τηλεγραφήματα Χαθὰ! Ἄντι ἡλεκτρισμοῦ ξωθεύετε λάδι τῆς κανδήλας, διὰ νὰ βλέπετε νὰ μεταφράζετε τὰς ἐφημερίδας. Καλὴ δουλειὰ αὐτή.

Προσοχὴ εἰς τὰ ἑξῆς ἐκ Πύργου:

Λαθρεμπόριον Κατακόλου.—Ἐρωτῶμεν τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ μᾶς πληροφορήσῃ τί ἐνήργησε περὶ τῆς εἰσπράξεως προστίμου ἐπιβληθέντος διὰ λαθρεμπόριον ἐν Κατακόλῳ παιγνιοχάρτων ἀναβαῖνον εἰς δραχ. **33,000** περίπου, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἐπεδιώχθη ἢ εἰσπραξίς, ποῖαι περιστάσεις ἐπενήργησαν διὰ τὴν μὴ εἰσπραξίν τοῦ προστίμου μέχρι τοῦδε. Ἐρωτῶμεν τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς πληροφορήσῃ, ἂν ἀπέστειλε τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα πρὸς καταδίωξιν τοῦ λαθρεμπόρου, καὶ ἂν ζητηθέντα πρὸ καιροῦ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως ταῦτα ἀπῆντησε πρὸς αὐτὸν ἢ διέταξε τὰ χρεϊώδη. Τὰς πληροφορίας ταύτας, ἂς θὰ προκαλέσῃ σχετικὴ τις ἄλλη ἐρώτησις, παρακαλοῦμεν τοὺς ἀνωτέρω ὑπουργοὺς νὰ χορηγήσωσιν, ὅπως ἂν ἐγκρίνωσι, καθόσον ἐν Πύργῳ τὸ κοινὸν δικτελεῖ ἐν σκότει ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, καὶ ἀπορεῖ διατὶ δὲν ἐγνώσθησαν αἱ τῶν ἀρμοδιῶν ἀρχῶν ἀποτελεσματικαὶ ἐνέργειαι ἐπὶ πράξεως προκαλούσης τὴν ἀμεσον ἐνέργειαν τοῦ νόμου, ὃν οἱ κυβερνῶντες νῦν τὸν τρόπον πηγέλησαν ἐπισήμως νὰ σεβασθῶσι.

Εἶδησις δι' ἐκεῖνας τῶν ἀναγνωστριῶν αἱ ὁποῖαι δὲν εὐρίσκονται εἰς πολὺ καλὰς σχέσεις μὲ τὴν ὑπαρξίν των! Δύο διάσημοι γυναικολόγοι, διευθυνταὶ εἰδικῶν καταστημάτων, ὁ καθηγητῆς Σραϊδες, τοῦ Βερολίνου, καὶ ὁ Ὀλσχάουζερ,

τῆς Χάλλης, περιελθόντες Αἴγυπτον, Συρίαν καὶ Παλαιστίνην εὐρίσκονται τῶρα ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἴσως ἔλθουσι καὶ ἐδῶ. Διὰ τὸν δεῦτερον ὄχι ἴσως, ἀλλὰ βεβαιότατα, διότι περὶ τούτου ἔγραψεν ἡμῖν ἤδη ὁ ἐκ Χάλλης ἀναποκριτῆς.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Πύργου κ. Δημητριάδης δὲν χωρατεύει. Ἐδικάζετο ἐσχάτως ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Πύργου ὡς ἀποστέλλον ἐπιστολὰς εἰς τὸν κ. Στεφανόπουλον βουλευτὴν ἄνευ γραμματοσήμου καὶ ἀνακαλυφθεῖς ἢ ἀγόρευσις τοῦ Εἰσαγγελέως ἐνεποίησε ζῶηροτάτην ἐντύπωσιν. Ὁ ἐπιστάτης κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν καὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του στέρησιν· οὕτω δὲ καὶ ἀπελύθη.

Ραγδαία βροχὴ σήμερον ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν ἔλουσε τὰς ρυπαρὰς Ἀθήνας μας, σχηματίσασα κατόπιν εἰς τῆς ράχεις τῶν βουνῶν παίγνια ἡλίου, βροχῆς, νεφῶν καὶ πρασινάδας! Πολλὰ ὑπόγεια θὰ ἐπλημμύρησαν, ὁ Ἰλισσὸς θὰ ἔγινε πλωτός. Ἡ Βάθεια θὰ μετεβλήθη εἰς λίμνην. Καὶ πολλὰ σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ θὰ κατέβησαν ἐπὶ τῆς γῆς! Τί βροχερός Ἀπρίλιος σὰν νὰ ἦτο Σεπτέμβριος!

Καὶ ποῦ εἴσθε ἀκόμη! Καθ' ἃ ἐμάθομεν δι' ἄδραξ ἀπάνης παρὰ τοῦ ἀστρονόμου Ἀθηνῶν κ. Σμιθ, θὰ ἔχωμεν τὴν 13 Ἀπριλίου ὄχι τὴν καταστροφὴν τοῦ κόσμου, ἀλλὰ **ἀπριλιζάντικὰ χόνηα.** Σημειώσατε τὴν ἡμέραν!

Τὰ εἰσιτήρια τοῦ Παρνασσοῦ δὲν ἐλάττωσαν τὸν κόσμον τῆς προτεραίας. Τὸ ὠραῖον φύλον καθ' ὁμάδας ἀνέρχεται τὴν κλίμακα τοῦ συλλόγου, καὶ ἡ αἴθουσα πληροῦται ἐν ἀκαρεῖ. Τὸ παρθεναγωγεῖον τῆς κ. Λασκαρίδου κατέχει ἤδη τὸν θέσιν του. Πολλοὶ ἀναμένοντες τὸ τοῦ κ. Σουμερλῆ, καὶ ἄλλοι ἐκφράζοντες φόβους μήπως ἔλθῃ καὶ τὸ Ἀρσάκειον ὄλον.

— Σεῖς οἱ ἄνδρες δὲν ἔχετε ἀπόψε πέρασι, λέγει μία εὐρωστη κυρία, θὰ φύγετε ὅλοι ἀπὸ δῶ μέσα...

— Ὡ ἂν θ' ἀρχίσετε νὰ μιλάτε ὅλαις, δὲν θὰ μείνη κανεὶς μας, βεβαιωθῆτε!...

Ἐπὶ τῆς ἔδρας τοῦ προέδρου κάθεται ὁ κ. Παπαρρηγόπουλος· παρὰ τὴν δεξιὰν αὐτῆς πτέρυγα ἐναπετέθη εἶδος φωτογραφικῆς μηχανῆς, ἢ ὁποία δίδει ἀφορμὴν εἰς πολλὰ σχόλια.

— Θὰ φωτογραφίσουν τὸ ἀκροατήριον!...

— Τότε ἂς λάβωμαι καλὴ θέσι.

— Καλὲ ὄχι, θὰ ὀμιλήσῃ μὲ πειράματα καὶ θὰ τὴν βοηθήσῃ καὶ ὁ κ. Ἀργυρόπουλος.

— Ἄ, ἐκατάλαθα εἶναι ντουέτο.

Ἡ κυρία Κεχαγιά ἐνεφανίσθη μετὰ μικρὸν ἤρχισε, ἐν μέσῳ σιγῆς, τὴν ἀνάγνωσιν τῆς πραγματείας τῆς ἀχρωμάτιστον, ἄνευ παραλλαγῶν φωνῆς, ἀλλὰ πολὺ καθαρὰ καὶ μετ' ἀπροσκόπτου ἀπαγγελίας. Εἶναι ἀγερώχου παραστήματος καὶ συμπαθῆς τὴν μορφήν.

Πένθος βαρὺ τὴν ἠνάγκασε, προλογίζει, νὰ περιέλθῃ μέρη

τῆς Εὐρώπης, καὶ ἐκείθεν ἐκόμισεν ἡμῖν ἐντυπώσεις τιὰς περὶ τῶν ὤραιων τεχνῶν. Κατέρχεται εἰς τὰς λεπτομερείας ἀρχομένη ἀπὸ Παρθενῶνος. Σκότος τότε πολὺ καλύπτει τὴν αἰθουσαν, ὃ δὲ Παρθενὸν διὰ τῆς ἀνω λαυτέρου ἀποτυπῶνται ἐπὶ ἐνὸς ἄβακος. Τοῦτον δὲ διαδέχεται ἄλλο καλλιτέχνημα καὶ τοῦτο πάλιν ἄλλο. Ἡ παρέλασις ὅλων αὐτῶν τῶν εἰκονογραφικῶν ὡς διὰ μαγείας φέροι εἰς τὸν πανοράματιζήν τῆς Καπνικαρέας, τοῦ ὁποίου σχεδὸν ἀκούονται αἱ φωναὶ του :

— Ὁ Ναπολέων καὶ τὸ κτίσιμο τοῦ Παρθενῶνα.

— Ἡ Ἐλένη τοῦ Μεγαλέου καὶ ἡ δηλοφόνησις τοῦ Ἐκτωρ.

— Ἡ Κωνσταντινούπολι καὶ οἱ ἐργὰ πύργου τῆς Κωνσταντινούπολι ! . . .

Μετὰ ὥραν ἱκανὴν ἡ φιλόμουσος καὶ λογία κυρία ἐπέβη εἰς τὸ ἐπαγωγὸν αὐτῆς θέμα ἐν μέσῳ τῶν χειροκροτημάτων καὶ τῶν ἐπευφημιῶν τοῦ πλήθους, ἰδίᾳ τοῦ γυναικείου φύλου ὅπερ παμπληθὲς συνέχαιρε τὴν τόσον ἐπαξίως τιμήσαν αὐτὸ εὐγενῆ ἀντιπρόσωπόν του.

Ὁ δημοτικώτατος ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ὃ χωλὸς διάβολος Ἐμμανουὴλ Φωτίου μετωνομάσθη Ἐμμανουὴλ Γρίβας, καὶ νὰ παύσῃ νὰ τὸν ὀνομάζουσι πλέον Φωτίου, ἀφοῦ εἶναι Γρίβας καὶ μονόπους μάλιστα. Μὲ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ὀνόματός του, ἀνήκοντι αὐτῷ ἐκ συγγενειῶν καὶ θεσσαλικῆς καταγωγῆς, ὑποδύεται εἰς βίον ἐνεργὸν διώκων πλέον πολιτικὸν στάδιον, διότι εἰς τὰς μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐκτίθεται, ἴσως ἔχων ἀντίπαλον τὸν κ. Κατσικόπουλον, χωλὸν ἐπίσης, ἀλλ' ἴσως καὶ συνδυαζόμενος μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀγυῖας, διὰ τὸ πρωτοφανὲς τοῦ πράγματος δύο χωλῶν ὑποψηφίων, ἐνῶ συνήθως οἱ Ἕλληνες ὑποψήφιοι ἔχουσιν περισσότερα ἀπὸ δύο πόδια.

Ἐν τῷ δημοσίῳ γυμναστηρίῳ ὑπεβλήθησαν εἰς προκαταρκτικὰς ἐξετάσεις γυμναστικῆς καὶ μουσικῆς ὅλοι οἱ μαθηταὶ τοῦ Διδασκαλείου, περὶ τοὺς ἑκατὸν πεντήκοντα περίπου, ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ, τῶν καθηγητῶν τοῦ Διδασκαλείου καὶ πολλῶν ἄλλων ἄλλων. Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν λαμπρά. Ἡ ποικιλία τῶν βαδιστικῶν κινήσεων καὶ ἡ πρωτοτυπία συγχρόνως ἦτο ἀξιοθαύμαστος. Ὁ κ. Φωκιανὸς πλέον ἐδρεψεν ἂν ὄχι δάφνας ἀλλὰ ἰδρώα ἀφθονοῦ καὶ σχεδὸν ἐκρυσολόγησεν. Ὁ ὑπουργὸς ἔμεινε κατευχαριστημένος ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ κ. Φωκιανοῦ, ὅστις τὸ ἔτος αὐτὸ ἔκαμεν ὅσα δὲν ἔκαμεν ὅλα τὰ ἄλλα ἔτη μαζύ. Συγχρόνως καὶ τὰ παιδαγωγικὰ ἀσματα ἦσαν ὠραιότατα, ἰδίᾳ δὲ ἐν κλέφτικον «Μπῆκαν κλέφταις ἴς τὸ μανδρὶ» ὑψώθη εἰς τὰ οὐράνια τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ ὑψωνε συγχρόνως καὶ τὴν μεγάλην ἰδέαν τοῦ Διδασκαλείου, ὅθεν ἀφεύκτως θὰ προκύψῃ μεγάλη ἑλληνικὴ μεταβολή. Καλὸν ὅμως θὰ ἦτο ἂν εἰσῆγετο ἡ τετραφωνία.

Καὶ ὅμως ψιθυρίζεται ὅτι ἐντὸς ὀλίγου προσκαλοῦνται γερμανοὶ διοργανωταὶ τῶν Γυμναστηρίων ! Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου θέλομεν ἐπανέλθει.

Τόσας πολλὰς βλακασυχὰς ἐκφράζει καθ' ἑβδομάδα τὸ *Οἰκογολογικὸν Δελτίον τοῦ Αἰῶρος*, ὥστε ἀκριβολογῶν ἕνας τὸ ὀνόμασεν εὐχολόγιον τοῦ παπᾶ Μενελάου.

Τὸν λαμπρόν μας φίλον Λάμπρον Χριστόπουλον τὸν ἐκάμαμεν χθὲς χωρὶς νὰ θέλῃ Χριστόφορον. Καὶ σήμερα τὸν ἐξεκάματομεν.

Ἐλάβομεν καὶ τὴν ἐξῆς σκανδαλώδη ἐπιστολήν :

«Φρονῶ ἀναγκαῖον νὰ γραφῇ ἄρθρον κατὰ τῶν φακλάνων ἐκείνων καὶ φακλανίδων, τῶν διαλεγομένων ἐν ταῖς ἀμαξοστοιχείαις γαλλιστί, περιφρονούντων τὴν ἰδίαν αὐτῶν γλώσσαν καὶ μάλιστα **κακοῦθως** ἐνώπιον Ἑλλήνων ἀγνωσούντων τὴν γλώσσαν ταύτην ἢ κακοῦθεια αὕτη δὲν γίνεσθαι οὔτε παρὰ Γαλλίδων, οὔτε παρὰ Ἀγγλίδων, οὔτε παρὰ Γερμανίδων».

Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς μᾶς στέλλει ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν ἐξῆς καραμέλιαν :

Ὁ κ. Α. Γ. ἀπήντησε κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου *φακλάλαν* τινα ἢ *φακλανίδα*, ἀποτεινομένην αὐτῷ γαλλιστί.

Ὁ κ. Α. Γ. δὲν ἀπαντᾷ.

Ἐρωτώμενος δὲ διατί δὲν ἀπαντᾷ λέγει ὅτι *γνωρίζει γαλλικά*.

Μία συμβουλή καθ' ἡμέραν.

Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, αἱ βουλαὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς καὶ τὰ δημοτικὰ αἱ τῶν δήμων· κατὰ συνέπειαν διὰ τὴν ἀδιαφορίαν των σήμερον, ὅτι τὸ πᾶν εἶναι ἔκκεντρον, εὐθύνονται καὶ ταῦτα ὅπως ἡ Βουλὴ διὰ τὰς ἀνοησίας τῆς. Καὶ εἶναι καιρὸς, νομίζω, πρὶν φθάσῃ τὸ μαχαίρι στὸ κόκκαλο, νὰ συνέλθωσι, σκεφθῶσι καὶ ἀποφανθῶσι περὶ τοῦ πρακτέου, καθόσον οὐχὶ μόνον πολιτικῆ, ἀλλὰ καὶ κοινωνικῆ ἕξασπις κρούει τὴν θύραν τοῦ τόπου. Τῶν φρονίμων ὀλίγα.

Φαλῆς.

Η ΦΙΛΙΑ

(Ἐκ τοῦ νεωτάτου συγγράμματος τοῦ
Δὲ Ἀμίκη)

Εἰς τὰς καλὰς μας στιγμὰς ὅταν πᾶσα ἰδέα μᾶς παρουσιάζεται ὑπὸ τὴν ὠραιότεραν τῆς φύσιν, ἡ λέξις αὕτη *φιλία*, ἀνακαλεῖ σχεδὸν πάντοτε εἰς τὴν μνήμην μας τὰς δυάδας ἐκείνας τῶν περιφῆμων φίλων, οὓς ἡ ἱστορία καὶ ἡ ποίησις ἀναφέρουσιν ὡς παραδείγματα μεγαλοψυχίας εἰς τὸν κόσμον, καὶ αἱ εἰκόνες των διεγείρουσιν ἐντὸς ἡμῶν αἰσθήματα ἀγαθὰ καὶ ὑψηλὰς ἰδέας. Καὶ ὅταν ἀκόμη τὰ ἔτη ἐμετρίασαν τὸ πῦρ τῆς καρδίας μας, διατηροῦμεν πάντοτε θερ-